

at grave fundamentet til et hus med skovl – alle andre steder bruger man normalt en rendegraver til den slags.

For det fjerde er det problematisk, at arbejdstiden kun udgør omkring 17 timer om ugen. Det betyder, at det er vanskeligt at etablere et arbejdsfællesskab omkring et projekt.

For det femte indebærer lovforslaget en risiko for, at unge med en vis del i vandkorpen dropper ud af ordningen – med det resultat, at de ikke kan få kontanthjælp og socialrådgivere mister kontakten med de pågældende, og det kan ingen have interesse i.

For det sjette indeholder ungdomsydelsesordningen ikke noget fremtidsperspektiv for den enkelte. Der er ingen egentlig uddannelse eller kvalificering. Det betyder, at en del unge vil opleve, at de efter 5 måneder på ungdomsydelse blot overgår til almindelig kontanthjælp. Hvis de pågældendes beskæftigelsestilbud oven i købet har været lade-som-om-arbejde, har de 5 måneder været en ren nichetilværelse.

For det syvende medfører lovforslaget en risiko for, at den i forvejen utilstrækkelige indsats for de »ældre« kontanthjælpsmodtagere yderligere vil blive svækket.

I forbindelse med lovforslaget har socialministeren nedsat Udvalget vedrørende ungdomsydelsesordningens beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder samt koordinering af indsatsen over for ungdomsarbejdsløsheden. SF har bemærket, at et flertal i det pågældende udvalg deler SF's kritiske holdning til lovforslaget med stort set de samme indvendinger. I udvalget drejer det sig om repræsentanterne for LO, Dansk Ungdoms Fællesråd, Kommunernes Landsforening, Sammenslutningen af Sociale Udvalg samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det kan samtidig konstateres, at Dansk Arbejdsgiverforenings repræsentanter i udvalget på forhånd har opgivet at finde ud af, hvad der foregår på det sociale område, mens de statslige repræsentanter har koncentreret sig om at fungere som socialministerens ekko uden at lade sig distrahere af friske pust fra virkeligheden.

Samlet er det SF's opfattelse, at lovforslaget i bedste fald ikke vil være nyttigt, i værste fald vil gøre mere skade end gavn.

I stedet for lovforslaget er der brug dels for en job- og uddannelsesordning for kontant-

hjelpsmodtagere, dels for en samlet indsats over for ungdomsarbejdsløsheden, der bl.a. indebærer sikring af uddannelsestilbud og efg-praktikpladser samt en udvidelse af kommunalfuldmagten, så der lokalt kan etableres egentlig produktion i kommunalt regi.

SF har bemærket et enkelt lyspunkt, nemlig at det vil være muligt for unge at bruge arbejde i f.eks. Next Stop, lokalradioer, foreninger og selvorganiserede aktiviteter som de i ungdomsydelsesordningen angivne beskæftigelser. Dog kun, hvis den lokale kommune godkender det. Mindretallet vil naturligvis opfordre alle unge kontanthjælpsmodtagere til at forsøge sig med denne mulighed. Der henvises i den forbindelse til det i betænkningen optrykte svar fra socialministeren.

Med disse bemærkninger indstiller Socialistisk Folkeparti lovforslaget til forkastelse.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil ved 2. behandling rede-gøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, RV, CD og KRF):

Til § 1

1) I det under *nr. 2 foreslåede § 49 a, stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Beskæftigelsen skal påbegyndes inden for de første 2 uger efter ansøgningen om hjælp.«

2) I det under *nr. 2 foreslåede § 49 a, stk. 2*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Ved ansættelse i privat virksomhed med løntilskud kræves heller ikke, at ansættelsen er af varig karakter.«

3) I den under *nr. 2 foreslåede § 49 b* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. I tiden indtil første lønudbetaling udbetaler det sociale udvalg en ungdomsydelse, der beregnes efter reglerne i § 37.«

4) I det under *nr. 2 foreslåede afsnit III A* indsættes efter § 49 e som ny paragraf: